

विनायक दामोदर सावरकर - हिंदुत्व

विनायक दामोदर सावरकर (२ May मे, १8383. - २ February फेब्रुवारी, १ 66 .66) हे एक भारतीय स्वातंत्र्य समर्थक कार्यकर्ते, राजकारणी तसेच एक कवी, लेखक आणि नाटककार होते. हिंदू संस्कृतीत जातीची व्यवस्था नष्ट करण्याचा आणि धर्मांतरित हिंदूंना परत हिंदू धर्मात परत आणण्याचा त्यांनी सल्ला दिला. "कल्पित राष्ट्र" म्हणून सामूहिक "हिंदू" ओळख निर्माण करण्यासाठी सावरकरांनी हिंदुत्व (हिंदुत्व) हा शब्द तयार केला. त्यांच्या राजकीय तत्वज्ञानामध्ये उपयोगितावाद, रॅशनलिझम आणि पॉझिटिव्हिझम, मानवतावाद आणि विश्ववाद, व्यावहारिकता आणि वास्तववाद असे घटक होते.

बाळ गंगाधर टिळक यांच्या सूचनेमुळे त्यांनी लंडनला शिष्यवृत्ती मिळवून दिली जिथे त्यांनी पाच वर्षे घालविली; लंडनमध्ये त्यांनी संपूर्ण युरोपमध्ये क्रांतिकारकांचे जाळे उभे केले आणि चळवळीला बौद्धिक आधार देण्यास मदत केली, भगतसिंग आणि सुभाषचंद्र बोस यांच्यासारख्या क्रांतिकारकांनी सावरकरांना क्रांतीचा एक आकृतीप्रधान मानले. अंदमान आणि निकोबार बेटांच्या तुरुंगवासापूर्वी सावरकरांना अतीव आदर मानावे लागले.

"श्री. सावरकर आणि श्री. जिन्ना यांनी दोन देशांच्या मुद्द्यावरून एका राष्ट्रावर एकमेकांचा विरोध करण्याऐवजी त्यासंदर्भात पूर्ण सहमती दर्शविली आहे. हे दोन्ही आश्चर्यकारक आहेत. दोन्हीही सहमत आहेत, केवळ सहमत नाहीत, परंतु आग्रह आहेत की भारतातील दोन राष्ट्रे- एक मुस्लिम राष्ट्र आणि दुसरे हिंदू राष्ट्र, ज्या दोन देशांनी राहावे या अटी व शर्तीच्या बाबतीतच ते भिन्न आहेत. श्री जिन्ना म्हणतात, भारत आणि पाकिस्तान आणि हिंदुस्थान या दोन देशांचे विभाजन केले जावे. मुस्लिम राष्ट्र पाकिस्तान व हिंदुस्तान ताब्यात करण्यासाठी हिंदू राष्ट्राचा ताबा घेईल, दुसरीकडे श्री. सावरकर असा आग्रह धरतात की, भारतात दोन राष्ट्रे असली तरी भारत दोन भागात विभागला जाणार नाही, एक मुस्लिमांसाठी आणि दुसरे हिंदूसाठी; दोन देशे एकाच देशात राहतील आणि एकाच राज्यघटनेच्या आश्रयाने जगतील, अशी घटना अशी असेल की हिंदू राष्ट्र त्या मुळे मुसलमान राष्ट्राला प्रस्थापित होईल आणि मुस्लिम राष्ट्र जगू शकेल. पी मध्ये हिंदू राष्ट्रासह अधीनस्थ सहकार्याचे आयोजन. "

अ. हिंदुत्वावर

१. सर्व काही जगात सर्व काही आहे जिथे मनुष्याचा संबंध आहे परंतु एकच एकच मनुष्य - मानव, एक समान रक्त, मानवी रक्ताने जिवंत ठेवले. इतर सर्व चर्चा सर्वोत्तम तात्पुरती, एक तात्पुरती आणि केवळ तुलनेने खरी आहे. (...) जसे आहे तसेच अंदमानच्या आदिवासीसुद्धा तथाकथित आर्य रक्त त्यांच्या शिरामध्ये शिपल्याशिवाय नसतात आणि उलटही असतात. एखाद्याने दावा करू शकतो असे खरोखर म्हणणे म्हणजे एखाद्याच्या नसामध्ये सर्व मानवजातीचे रक्त असते. खांबापासून ध्रुवपर्यंत माणसाची मूलभूत ऐक्य खरी आहे, सर्व काही फक्त तुलनेने इतकेच आहे.

२. बुद्ध-धर्म-संघाबद्दलचे प्रेम, कौतुक आणि आदर आपण कोणालाही देत नाही. ते सर्व आपले आहेत. त्यांचे वैभव आपले आणि आपले अयशस्वी आहेत.

हिंदुत्व,

We. आपण सर्व हिंदू आहोत आणि एका समान रक्ताचे मालक आहोत. आपल्यातील काही जैन आहेत तर काही जंगम; पण जैन किंवा जंगमा - आपण सर्व हिंदू आहोत आणि एका समान रक्ताचे मालक आहोत. आपल्यातील काही मुनिस्ट, तर काही पंथीवादी; काही आस्तिक आणि काही निरीश्वरवादी. पण एकेश्वरवादी किंवा नास्तिक - आपण सर्व हिंदू आहोत आणि एका समान रक्ताचे मालक आहोत. आम्ही केवळ एक राष्ट्र नाही, तर जाती,

जन्मजात बंधुत्व आहेत. इतर काहीही मोजले जात नाही, हे मनापासून एक प्रश्न नंतर आहे. आम्हाला असे वाटते की त्याच प्राचीन रक्ताने राम आणि कृष्ण, बुद्ध आणि महावीर, नानक आणि चैतन्य, बसवा आणि माधव, रोहिदास आणि तिरुवेळुवर या हिंदुदामातील शिरापासून शिरापर्यंत, हृदयातून हृदय धडधडले आहेत.

आम्हाला वाटते की आम्ही एक जात आहेत, एक अशी शर्यत जी रक्ताच्या सर्वात जवळच्या नात्याने बांधली गेली आहे आणि म्हणूनच तसे असले पाहिजे.

Our. आपले देव संस्कृतमध्ये बोलले; आमच्या agesर्षींनी संस्कृतमध्ये विचार केला, आमच्या कवींनी संस्कृतमध्ये लिखाण केले. आपल्यामध्ये जे काही उत्कृष्ट आहे - उत्कृष्ट विचार, सर्वोत्तम कल्पना, सर्वोत्कृष्ट ओळी inc संस्कृतमध्ये स्वतःला परिधान करण्याचा सहज प्रयत्न करतात. कोट्यवधी लोकांसाठी अजूनही त्यांच्या देवतांची भाषा आहे; इतरांना ती त्यांच्या पूर्वजांची भाषा आहे; सर्वांसाठी ही भाषा समानता आहे; एक सामान्य वारसा, एक सामान्य खजिना जो आमच्या बहिणीच्या भाषेच्या सर्व कुटूंबाला समृद्ध करतो.

Who. जो भारत

हा सिंधू ते सिंधू (समुद्र ते सिंधू)

हा आपला जन्मभूमी (किंवा एखाद्याच्या पूर्वजांची जमीन) आणि पवित्र जमीन आणि पवित्र केले म्हणून ओळखला जातो तोच त्याला हिंदू म्हणून संबोधले जाईल जाईल.

Our. आमच्या देशभक्त आणि भल्याभल्या बहिणीने (बहिण निवेदिता) सिंधूपासून समुद्रापर्यंत आमची जमीन तिला फादरलँड म्हणून स्वीकारली होती. तिला खरंच ते आवडत होतं आणि आमचं राष्ट्र स्वतंत्र असतं तर अशा प्रेमळ आत्म्यांना आपण नागरिकत्वाचा हक्क देणारा सर्वप्रथम झाला असता. म्हणून प्रथम आवश्यक काही प्रमाणात तिच्या बाबतीत चांगले असल्याचे म्हटले जाऊ शकते. हिंदू पालकांच्या सामान्य रक्ताचा दुसरा आवश्यक म्हणजे, तरीही आणि अशा परिस्थितीत अनुपस्थित असणे आवश्यक आहे. हिंदूशी विवाहाचा संस्कार, ज्याने खरोखरच फ्यूज केले आहे आणि सर्व जगभर असे करण्यास कबूल केले गेले आहे, दोन माणसे एका व्यक्तीमध्ये आहेत, असे म्हटले जाऊ शकते की ही अपात्रता काढून टाकली जाईल. परंतु हे दुसरे अत्यावश्यक असफल ठरले नसले तरी तिचे प्रकरण चांगले ठेवण्यासाठी हिंदुत्वाची तिसरी महत्त्वाची पात्रता तिला हिंदू म्हणून मान्यता देण्यास पात्र ठरली. कारण तिने आपली संस्कृती अवलंबली होती आणि तिची पवित्र भूमी तिच्या भूमीला तिच्या पवित्र भूमिकेत शोभिवंत झाली आहे. तिला वाटले की ती एक हिंदू आहे आणि ती म्हणजे सर्व तंत्रज्ञानाखेरीज खरी आणि सर्वात महत्त्वाची परीक्षा आहे. परंतु आपण हे विसरू नये की हा शब्द हिंदुत्वाच्या अर्थाने ज्या बहुतेक लोकांनी वापरला आहे त्या अर्थाने आपण निश्चित केले पाहिजे. आणि म्हणूनच आपण असे म्हणायला हवे की हिंदुत्वात गैर-हिंदू पालकत्व स्वीकारण्याचे कोणतेही हिंदू हिंदू असू शकतात, जर ती चांगली गोष्ट असेल तर तो आपला देश आपला देश म्हणून स्वीकारतो आणि हिंदूशी लग्न करतो, ज्यामुळे आपल्या भूमीला खऱ्या फादरलँडच्या रूपात प्रेम मिळते. , आणि आपली संस्कृती अंगीकारते आणि अशा प्रकारे आपल्या भूमीला पुण्यभू म्हणून पूजले जाते. अशा संघटनेची मुले, इतर गोष्टी समान असल्या पाहिजेत, अगदी जोरदारपणे हिंदू असतील.

“ शिवटी, अयोध्येच्या शौर्यपुजाने सिलोनमध्ये विजयी प्रवेश करून खरोखरच हिमालयातून संपूर्ण देश आणला तेव्हा सिंधूने एक भौगोलिक मर्यादा शोधली आणि तिच्या भौगोलिक मर्यादेपर्यंत पोहोचली. एका सार्वभौम अधिपत्याखालील समुद्र. ज्या दिवशी हार्स ऑफ व्हिक्टोरिटेशाहीत आणि बदल न करता परत आला त्या दिवशी, सार्वभौमत्वाची मोठी पांढरी छत्री रामचंद्रच्या शाही सिंहासनावर उभी राहिली, शूर रामचंद्र चांगला आणि त्याच्यावर एक प्रेमळ निष्ठा शपथ घेतली गेली, फक्त आर्य राजकुमारांनी नव्हे. रक्त, परंतु हनुमान, सुग्रीव, दक्षिणेकडील बिभीषण - तो दिवस म्हणजे आपल्या हिंदू लोकांचा खरा जन्म दिन. हा खरोखर आपला राष्ट्रीय दिवस होता: आर्य आणि अनार्य लोक स्वतः मध्ये लोक विणलेले म्हणून एक राष्ट्र म्हणून जन्माला आले.

बी पुस्तकांचे उतारे.

१. भूतकाळातील अशा आज्ञापैकी एक महत्त्वाचा घटक जो आपण आंधळेपणाने चालू ठेवला आहे आणि इतिहासाच्या डस्टबिनमध्ये फेकला जाण्यास पात्र आहे ती कठोर जाति व्यवस्था आहे. या व्यवस्थेने आपल्या हिंदू समाजात कायमचे एकमेकांशी युद्धाच्या वेळी बऱ्याच सूक्ष्म तुकड्यांचे विभाजन केले आहे. मंदिरे, रस्ते, घरे, नोकऱ्या, खेड्यांतील परिषद, कायदे व विधिमंडळ यांच्या संस्थांपर्यंत दोन हिंदूमध्ये चिरंतन संघर्षाचा ठपका ठेवला आहे; कोणत्याही बाह्य धोक्यांविरुद्ध आमचे ऐक्य आणि संघटित होण्याचा संकल्प कमकुवत बनला. हिंदू राष्ट्राच्या संकल्पनेतली ही सर्वात मोठी अडचण आहे.

२. अस्पृश्यतेची प्रथा पाप, माणुसकीचा डाग आहे आणि काहीही त्यास समर्थन देऊ शकत नाही. केवळ त्या अस्पृश्य गोष्टींचा विचार करा जो एखाद्याच्या आरोग्यासाठी हानिकारक आहे, इतर माणसांसारखे नाही. हा मूर्ख मूर्खपणा आणणे आपल्या कोट्यावधी हिंदू बांधवांना मुख्य प्रवाहात आणेल. ते विविध क्षमतांनी देशाची सेवा करतील आणि तिच्या सन्मानाचा बचाव करतील.

Hindu. हिंदू धर्मात धर्मांतर स्वीकारण्याची नामुष्की ही स्वतःची विध्वंसक आहे. इस्लाम किंवा ख्रिस्ती धर्मात रूपांतर करणारे हिंदू किती सहजपणे त्यांच्या नवीन मिलिमध्ये विलीन होतात. तरीही अशी सुविधा गैर-हिंदूंना उपलब्ध नाही जी आपल्या गोटात परत येऊ किंवा विश्वासाची बाब म्हणून हिंदू धर्म स्वीकारू इच्छित असेल. ही शककल आमची संख्या गंभीरपणे कमी करते आणि हिंदू समुदायाला रूपांतर कारखान्यांसाठी नेहमीच आधार देणारी जागा बनवते जे नेहमी त्यांची संख्या सुजून पाहत असतात, अनेकदा चोरी किंवा मोहातून. जे लोक पूर्ण विश्वासाने दुसऱ्या विश्वासाकडे वळले आहेत त्यांच्याविरुद्ध माझ्याकडे काही नाही. परंतु अशी उदाहरणे फारच कमी आहेत. आपण हिंदू धर्मात रूपांतरित करू शकत नाही अशा शास्त्रीय मान्यताही नसलेल्या काही पुरातन कल्पनांमुळे आपण आपली संख्या वाढवण्याची परवानगी का देऊ नये?

Full. संपूर्ण मोहोरात एका सुंदर गुलाबाचे वर्णन करणे छान आहे, परंतु मुळे, कांड, खते आणि पोषकद्रव्ये यापासून सर्व काही वर्णन केल्याशिवाय ते अपूर्ण ठरेल - ताजे आणि वाळलेल्या पाने काटेरी झुडूप, त्या गुलाबाचे सौंदर्य त्याच्या सर्व परिमाणात संकल्पित करण्यासाठी. त्याचप्रमाणे माणसाच्या चरित्रासाठी, त्याला 'जसे आहे तसे' आणि 'पाहिजे तसे' नसले पाहिजे - डोके ते पायापर्यंत, यापेक्षाही अधिक काही कमी नाही, पारदर्शक आणि वास्तविकतेसारखे सत्य असू शकते. जे काही बोलले किंवा न वापरलेले असू शकते, ते लाजिरवाणे किंवा प्रशंसनीय आहे अशा प्रत्येक गोष्टीचे प्रतिबंध आणि भीती न घेता त्यांचे दस्तऐवजीकरण करावे लागेल. ... तरीही, मी वचन देतो की माझ्या बाजूने कमीत कमी रंग आणि पक्षपातीपणासह मी प्रकट करणे आवश्यक आहे.

'दुष्टांचा नाश करून मी जगातील वजन कमी केले. स्वराज्य स्थापून आणि धर्म वाचवून मी देशाचे रक्षण केले. माझ्यावर ओढवलेली मोठी थकवा मी थांबत होता. मी झोपलो होतो, मग माझ्या प्रियेनो, तुम्ही मला जगायला का बरे केले? '

इंग्रजी भाषांतर. केशरीच्या संपादकीय स्तंभात दिसणाऱ्या 'शिवाजीच्या उताऱ्या' (आणि स्वाक्षरी केलेल्या 'भवानी तलवारीचे चिन्ह') कवितेतून.

Now. आतापर्यंत आपण असे म्हणत आहोत की शिवाजी उत्सव केवळ ऐतिहासिक उत्सव आहे आणि त्याचा राजकीय रंग नाही. पण नाशिक येथे आपण आयोजित केलेला उत्सव ऐतिहासिक आणि राजकीय दोन्ही प्रकारचा आहे. शिवाजी महाराजांप्रमाणेच त्यांच्या देशाच्या स्वातंत्र्यासाठी संघर्ष करण्याची क्षमता असणाऱ्या लोकांनाच त्यांच्या स्मृतीदिनानिमित्त उत्सव आयोजित करण्याचा आणि साजरा करण्याचा खरा अधिकार आहे. औपनिवेशिक राजवटीचे बंधन तोडण्याच्या दिशेने धडपड करणे हे आपले मुख्य उद्दीष्ट असणे आवश्यक आहे. जर

आमचे उद्दीष्टे परकीय नियमात शांतता शोधणे, चरबी वेतन मिळविणे, कर कमी करणे, येथे व तेथे काही कायदे पातळ करणे, आणि स्वतः ला खाणे, आरामदायी जीवन जगणे, निवृत्तीवेतन मिळवणे इत्यादी बाबींसारख्या विसंगत मुद्द्यांबाबत सरकारशी शांततापूर्ण वाटाघाटी करत असतील तर. विशेषाधिकार - मग हा उत्सव आपल्यासाठी किंवा शिवाजींचा नाही तर ब्रिटिश पराक्रमींना बंधुत्व देणारा शेवटचा पेशवा बाजीराव यांचा होता! येथे आम्ही क्रांतीचा देव शिवाजी महाराजांचा आवाहन करीत आहोत जेणेकरून ते आपल्या सर्वांमध्ये त्या उर्जेला प्रेरणा व प्रेरणा देतील. परिस्थितीनुसार आपले मार्ग बदलू शकतात, परंतु अंत बोलण्यायोग्य नाही आणि तो शेवट आपल्या मातृभूमीसाठी संपूर्ण आणि संपूर्ण स्वातंत्र्य आहे.

Every. प्रत्येक व्यक्ती हा हिंदू आहे जो या भारत भूमीचा, जो तिचा जन्म सिंधूपासून समुद्रापर्यंतचा आहे, त्याच्या फादरलँड आणि पवित्र भूमी म्हणून आहे, म्हणजेच त्याच्या धर्माच्या उत्पत्तीची भूमी आहे (...) परिणामी तथाकथित आदिवासी किंवा टेकडी जमाती हिंदू देखील आहेत: कारण भारत त्यांची फादरलँड आहे तसेच ते ज्या कोणत्याही धर्माचे किंवा पूजेचे पालन करतात त्यांची पवित्र भूमी आहे.

An. आरएसएसच्या माणसाचे प्रतिबिंब पुढीलप्रमाणे असेल: तो जन्मला, शाखेत गेला आणि मेला.

." हिंदुस्तान "हे नाव आपल्या देशाचे आवाहन चालूच ठेवले पाहिजे. सिंधू त्याच मूळ शब्दापासून निर्माण झालेली भारत, हिंदू इत्यादी अन्य नावे वापरली जाऊ शकतात परंतु ती केवळ त्याच अर्थाने दर्शविण्यासाठी वापरली जाऊ शकतात - हिंदूंची मरणभूमी, हा देश म्हणजे हिंदू राष्ट्राचा वास आहे. आर्यवर्त, भारत-भूमी आणि अशी अन्य नावे अर्थातच आपल्या मातृभूमीची प्राचीन आणि सर्वात काळजी घेतली जाणारी प्रतीक आहेत आणि सुसंस्कृत अभिजात वर्गाना अपील करत राहतील. हिंदूंच्या मातृभूमीला "हिंदुस्थान" म्हणायला हवे या आग्रहाच्या अनुषंगाने आमच्या कोणत्याही बिगर हिंदू देशवासीयांशी संबंधित कोणतेही अतिक्रमण किंवा अपमान ठरत नाही. आमचे पारशी आणि ख्रिश्चन देशवासी हे आपल्या आधीपासूनच सांस्कृतिकदृष्ट्या अनुरूप आहेत आणि ते खूप देशभक्त आहेत आणि एंग्लो-इंडियन इतके सुज्ञ आहेत की त्यांनी आपल्या इतक्या कायदेशीर मैदानावर हिंदूसोबत येण्यास नकार दिला नाही.

१०. "संस्कृत ही आपली" देवभाषा "" आपली पवित्र भाषा आणि "संस्कृत निष्ठा" हिंदी असेल, जी हिंदी संस्कृतमधून व्युत्पन्न झाली आहे आणि नंतरचे पोषण मिळवते ती आमची 'श्री' आहे (राष्ट्रभाषा) १२ [एफ .१२] आपली सध्याची राष्ट्रीय भाषा the- जगातील सर्वात प्राचीन भाषांमध्ये सर्वात श्रीमंत आणि सर्वात सुसंस्कृत असण्याव्यतिरिक्त, आपल्यासाठी हिंदूंना संस्कृत ही निरनिराळ्या भाषांची पवित्र जीभ आहे. आपली शास्त्र, इतिहास, तत्वज्ञान आणि संस्कृती त्यांच्याकडे आहे संस्कृत साहित्यात मुळे इतकी खोलवर रुजली आहेत की ती आपल्या वंशजांचा मेंदू आहे. आपल्या बहुसंख्य मातृभाषा असलेल्या तिच्या मातृभाषेत तिने उर्वरित भाग आपल्या स्तनस्थानाजवळ चोखले आहेत. आजच्या सर्व हिंदू भाषा संस्कृतमधून घेतल्या गेल्या आहेत किंवा कलम केलेल्या आहेत. ते केवळ संस्कृत भाषेच्या जीवनातच वाढू शकतात आणि वाढू शकतात. त्यामुळे संस्कृत भाषा हिंदू तरुणांसाठी शास्त्रीय कोर्सचा एक अनिवार्य घटक असणे आवश्यक आहे.

११. धर्म हा एक प्रबळ हेतू आहे. धर्मही आहे. पण कुठे आहे विश्वसनीय राईपिन आणि राईपिन यांनी केलेले धर्म हे धर्मातील एक दासी म्हणून काम करते, याद्वारे निर्माण केलेली चालवणारी शक्ती केवळ त्यांच्या मोर्चात त्यांच्या मागे सोडलेल्या मानवी दुःखाच्या आणि विध्वंसकतेने समतुल्य आहे. स्वर्ग आणि नरक एक सामान्य प्रकरण बनवत आहेत - अशा सैन्याने प्रचंड गर्दी केली होती, ज्या दिवशी महमूद गजनवीने सिंधू पार करून तिच्यावर आक्रमण केले त्या दिवशी त्यांनी भारताला चकित केले.

१ 23 २..

१२. "हिंदू संघटनावादी पक्षाने हिंदुस्थानच्या भावी घटनेचा आधार सर्व जाती-धर्म, वंश, धर्म या सर्वांना समान

अधिकार आणि जबाबदा have्या असावा या व्यापक तत्त्वावर आधारित ठेवला आहे, जर त्यांना विशिष्ट आणि समर्पित निष्ठा असेल तर. हिंदुस्थानी राज्य. बोलण्याचे स्वातंत्र्य, विवेक स्वातंत्र्य, उपासना, सहवास इत्यादींचे मूलभूत अधिकार सर्व नागरिक एकसारखेच उपभोगतील. राष्ट्रीय आणिबाणीच्या सार्वजनिक शांतता आणि सुव्यवस्थेच्या हितासाठी त्यांच्यावर जे काही निर्बंध लादले जातील ते केवळ कोणत्याही धार्मिक किंवा वांशिक विचारांवर आधारित नसून सामान्य राष्ट्रीय आधारावर असतील. "... कोणतीही वृत्ती त्यापेक्षा अधिक राष्ट्रीय असू शकत नाही. त्यापेक्षा प्रादेशिक जाणीव आणि सर्वसाधारणपणे ही वृत्ती 'एक माणूस एक मत' या कर्तू सूत्रानुसार व्यक्त केली जाते. हे स्पष्ट करेल की हिंदु राष्ट्राची संकल्पना कोणत्याही भारतीय राष्ट्र, संयुक्त हिंदुस्तानी राज्याच्या विकासाशी कोणत्याही प्रकारे विसंगत नाही, ज्यामध्ये सर्व पंथ आणि विभाग, जाती आणि धर्म, जाती आणि धर्म, हिंदू, मुस्लिम, ख्रिश्चन आहेत. एंग्लो-इंडियन इत्यादींना परिपूर्ण समानतेच्या दृष्टीने राजकीय राज्यात एकत्र आणले जाऊ शकते. "... परंतु व्यावहारिक राजकारणाची आवश्यकता आहे आणि हिंदु संघटनांनी आमच्या बिगर-हिंदु देशवासियांनाही मुक्त करावेसे वाटते. संशयाचे भूत, आम्ही अल्पसंख्याकांच्या त्यांच्या धर्म, संस्कृती आणि भाषेसंदर्भातील कायदेशीर हक्कांची स्पष्टपणे हमी दिली जाईल यावर जोर देण्यास तयार आहोत: केवळ एका अटवर बहुसंख्यांच्या समान हक्कांवरही कोणत्याही परिस्थितीत अतिक्रमण होऊ नये, अशी स्थिती आहे. किंवा रद्द केले. प्रत्येक अल्पसंख्याकांकडे त्यांच्या मुलांना त्यांच्या स्वतः च्या भाषेत, त्यांच्या स्वतः च्या धार्मिक किंवा सांस्कृतिक संस्थांमध्ये प्रशिक्षण देण्यासाठी स्वतंत्र शाळा असू शकतात आणि त्यासाठी त्यांना शासकीय मदत देखील मिळू शकते, परंतु नेहमीच्या करानुसार ते देय करांच्या प्रमाणात असतात. बहुतेकांच्या बाबतीतही हेच तत्व असले पाहिजे."

१.. अंतिम लढाई जिंकल्यानंतर, जेव्हा मुसलमानांनी वादळ वा wind्याप्रमाणे, सिंधातून जोरदारपणे गर्दी केली, तेव्हा त्यांनी बौद्ध हिंदूपेक्षा अधिक निर्दयपणे या बौद्धांचे शिरच्छेद केले. कारण, सर्व ठिकाणी वैदिक हिंदू वेगवेगळ्या गटात किंवा स्वतंत्रपणे लढा देत होते आणि त्यामुळे त्यांनी मुस्लिमांच्या मनात थोड्या प्रमाणात भीती व दहशत निर्माण केली. परंतु बौद्ध विहार आणि बौद्ध लोकांमध्ये कोणताही सशस्त्र विरोध नसल्याने मुस्लिमांनी भाजी कापण्याइतके त्यांना सहजतेने कापून टाकले.

१ our. हे आपले हितकारक पण न समजणारे मित्र त्यांची स्वप्ने वास्तवासाठी घेतात. म्हणूनच ते जातीय भांडणात अधीर आहेत आणि त्यांचे श्रेय जातीय संघटनांना देतात. परंतु यामागील ठोस सत्य म्हणजे तथाकथित जातीय प्रश्न हे हिंदू व मोसलेम यांच्यात शतकानुशतके सांस्कृतिक, धार्मिक आणि राष्ट्रीय वैमनस्य आपल्या हाती दिलेला एक वारसा आहे. जेव्हा वेळ योग्य असेल तेव्हा आपण त्यांचे निराकरण करू शकता; परंतु केवळ त्यांची ओळख नाकारून आपण त्यांना दडपू शकत नाही. खोल बसलेल्या रोगाचे दुर्लक्ष करण्यापेक्षा त्यांचे निदान करणे आणि त्यावर उपचार करणे अधिक सुरक्षित आहे. आपण जसे आहोत तितक्या अप्रिय गोष्टींचा धैर्याने सामना करूया. भारत हा आज एक एकसंध आणि एकसंध राष्ट्र म्हणून गृहित धरला जाऊ शकत नाही, परंतु त्याउलट दोन देशांमध्ये मुख्य आहेत; हिंदु आणि मॉस्लेम्स, भारतात. आणि जगात अशाच परिस्थितीत बऱ्याच देशांमध्ये असे घडले आहे की परिस्थितीनुसार आपण जे काही करू शकतो ते म्हणजे भारतीय राज्य स्थापन करणे ज्यामध्ये कोणालाही प्रतिनिधित्वाचे कोणतेही विशेष वजन दिले जाऊ शकत नाही आणि कोणालाही त्याच्या जागेसाठी जादा किंमत दिली जात नाही. राज्याशी निष्ठा. तिच्या संरक्षणासाठी लढण्यासाठी मातृभूमीचे मुलगे नव्हे तर भाड्याने पैसे दिले जातात आणि विकत घेतले जातात.

सी कविता

1. हे शिवाजी! आर्य लोकांच्या या भूमीवर
म्लेच्छ (गैर-भारतीय) यांनी वारंवार आक्रमण केले आहे.
कृपया जागे व्हा!
ही जमीन आपल्या मदतीसाठी हाक मारत आहे.

आपण या मातृभूमीचा विनवणी करणारा आवाज ऐकण्यास असमर्थ आहात काय?
हे तुमच्या मनाला भोसकत नाही काय?

२. १ १९० ०३ ही कविता 'स्तोत्र टू लिबर्टी' ही कविता 'जयोस्टेट' म्हणून प्रसिद्ध आहे, लता मंगेशकर यांच्या गाण्यातील,

विकट्री टू यू, अरे! सदैव शुभ, कुशल आणि पवित्र आई!

अरे! स्वातंत्र्याची गौरवशाली देवी! मी यशासाठी तुमचे आशीर्वाद शोधत आहे.

आपण आमच्या राष्ट्रीय भावनेचे, नैतिकतेचे आणि कर्तृत्वांचे मूर्तिमंत प्रतिरूप आहात. स्वातंत्र्याची देवी!

गुलामगिरीच्या या गडद आकाशामध्ये, आपण एक उज्ज्वल बीकन आणि आशेचा तारा आहात.

लोकांची फुलांची गाल आणि बहारांची शेतेनिवांत

, आत्मविश्वासाचा तू आहेस, अरे! स्वातंत्र्याची देवी!

तुम्ही सूर्याचे तेज आहात, महासागराचे वैशिष्ट्य आहात!

अरे! स्वातंत्र्याची देवी! पण तुमच्यासाठी स्वातंत्र्याचा सूर्य ग्रहण झाला आहे.

अरे! स्वातंत्र्याची देवी! आपण चिरंतन आनंद आणि मुक्तीचा चेहरा आहात,

म्हणूनच आपल्या शास्त्रात consciousnessची आपल्याला सर्वोच्च चेतना म्हणून स्वागत करतात.

अरे! स्वातंत्र्याची देवी! ते सर्व आदर्श आणि उदात्त, भव्य आणि गोड आहे!

फक्त आपल्याशी संबंधित आहे.

तू त्यांचा नाश करशील आणि दुष्कृत्ये करणाऱ्यांच्या रक्ताने तू लाल असलास आणि चांगल्या लोकांचे रक्षण करतो.

आयुष्य तुमच्यासाठी मरणार आहे! मृत्यू तुझ्याशिवाय जगणे आहे!

संपूर्ण सृष्टी तुम्हाला शरण जाते, अरे! स्वातंत्र्याची देवी!

V. वंदे मातरम् वर - राष्ट्रगीत (आईला अभिवादन)

वंदे मातरम (मातेच्या

भगवंताच्या

नावावर, भारतनावाने, भारतमातेचे

रक्त सांडलेल्या सर्व हुतात्म्यांच्या नावे) मटा,

सर्व पुरुष व स्त्रियांवर प्रेम असणारी, मी माझ्या जन्माच्या भूमीवर

, जी माझ्या पूर्वजांची पवित्र राख आहे आणि ती माझ्या मुलांचे पाळणे आहे.

परदेशी माणसाला गुलाम बनवून, अशा असंख्य मातांच्या अश्रूंनी

तुरुंगात टाकले, छळ आणि ठार मारले, मला

खात्री आहे की संपूर्ण राजकीय स्वातंत्र्य किंवा स्वराज्य न घेता आपला देश पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रांमध्ये उंचावर

कधीच येऊ शकत नाही. आणि हेही पटवून दिले की परदेशीविरुद्ध रक्तरंजित आणि अविरत लढा उभारल्याखेरीज

स्वराज्य कधीच मिळू शकत नाही, संपूर्णपणे आणि प्रामाणिकपणे शपथ घेतो की या क्षणी स्वातंत्र्यासाठी लढा

देण्यासाठी आणि स्वराज्याचे लोटस क्राऊन ठेवण्यासाठी मी सर्व काही करेन. माझ्या आईच्या डोक्यावर; आणि या

ऑब्जेक्टसह मी अभिनव भारत या संपूर्ण हिंदुस्थानातील क्रांतिकारक सोसायटीत सामील आहे आणि मी वचन देतो की मी हे माझे खरे वचन व सत्य आहे आणि या संघटनेच्या (मंडळाच्या) आज्ञांचे मी पालन करीन; मी या संपूर्ण शपथविधीच्या संपूर्ण किंवा कोणत्याही भागाचा विश्वासघात केल्यास किंवा मी या संघटनेचा (शरीर) किंवा इतर कोणत्याही समान गोष्टींबरोबर काम केल्यास, मी खोटे बोलणाऱ्याच्या नशिबी जाऊ शकते!

Ne. 'ने मजसी ने परात मातृभूमि, सागर, प्राण, तालामाला' या कवितेतून हे संगीत लावले गेले आणि लता मंगेशकर, आशा भोसले, मीना मंगेशकर आणि हृदयनाथ मंगेशकर यांनी गायले होते (विक्रम संपात उद्धृत - सावरकर, विसरलेल्या भूतकालाचा शब्द , १—१-२२४ (२०१))

देवाच्या

नावाने, भारत मातेच्या नावावर, भारत मातेसाठी

रक्त वाहणाऱ्या सर्व हुतात्म्यांच्या नावे,

सर्व पुरुष व स्त्रियांमध्ये असलेल्या प्रेमामुळे, माझ्या जन्माची भूमी

, जिच्यात माझ्या पूर्वजांची पवित्र राख आहे आणि ती माझ्या मुलांचे पाळणे आहे.

परक्या परदेशीय माणसाला गुलाम केले, अशा असंख्य मातांनी त्यांच्या डोळ्यांत अश्रू

तुरुंगात टाकले, छळ केले आणि ठार मारले

ओढून घेतले. राजकीय स्वातंत्र्य किंवा स्वराज्य हे माझे देश पृथ्वीवरील राष्ट्रांमधील उच्च स्थानापर्यंत कधीही

उभी राहू शकत नाही जे तिचे कर्तव्य आहे. आणि हेही पटवून दिले की परदेशीविरुद्ध रक्तरंजित आणि कठोर युद्ध

केल्याशिवाय स्वराज्य कधीही मिळू शकत नाही. पाप मी शपथपूर्वक वचन देतो की या क्षणी स्वातंत्र्यासाठी लढा

देण्यासाठी आणि स्वराज्याचे लोटस क्राउन माझ्या आईच्या माथी ठेवण्यासाठी सर्व काही मी करत आहे. आणि या

ऑब्जेक्टसह मी अभिनव भारत या संपूर्ण हिंदुस्थानातील क्रांतिकारक सोसायटीत सामील आहे आणि मी वचन

देतो की मी हे माझे खरे वचन व सत्य आहे आणि या संघटनेच्या (मंडळाच्या) आज्ञांचे मी पालन करीन; मी या

संपूर्ण शपथविधीच्या संपूर्ण किंवा कोणत्याही भागाचा विश्वासघात केल्यास किंवा मी या संघटनेचा (शरीर) किंवा

इतर कोणत्याही समान गोष्टींबरोबर काम केल्यास, मी खोटे बोलणाऱ्याच्या नशिबी जाऊ शकते!

विक्रम संपात - सावरकर, उद्धृत मित्राच्या सदस्यांनी वापरलेल्या शपथेवरून, १—१२४-२२४ (२०१)) विश्रांती

भूतकाळातील प्रतिध्वनी,

अरे महासागर, मला परत माझ्या मातृभूमीवर घेऊन जा!

माझा आत्मा खूप दुःख आहे!

माझ्या आईच्या पायाजवळ प्रार्थनापूर्वक लुटणे,

म्हणून मी तुम्हाला नेहमीच पाहिले

आणि आम्हाला पाहण्यासाठी इतर देशांमध्ये जाऊ द्या

विपुलता.

माझ्या आईचे अंतःकरण पूर्ण भरलेले पाहून

आपण तिला एक पवित्र वचन दिले होते,

घरी जाण्याचा मार्ग जाणून घेत होता, आपल्या पाठीवर

माझ्या जलद परत परत येण्याचे आपण वचन दिले होते.

तुझ्या वचनानुसार मी पडलो!

त्या लौकिकदृष्ट्या एन मी सक्षम आहेकरणे मी

तिची सुटकाअधिक चांगले सर्व्ह करतो

परत आल्यावर, असे म्हणत मी तिला सोडले.

अरे महासागरा!

पिंज in्यातल्या पोपटाप्रमाणे, सापळ्यातल्या हरणाप्रमाणे -फसवे

अरे इतकेमी

माझ्या आईपासून कायमचे वेगळे होत
आहे. मी अंधारात सापडलो आहे!
पुण्यची फुले मी
तिच्या सुगंधाने आशीर्वादित केली.
तिच्या सुटकेसाठी सेवेपासून परावृत्त व्हा
माझे निरर्थक ओझे शिकणे
, तिच्या आंब्याच्या झाडावरील प्रेम, अरे!
तिच्या बहरलेल्या वेलांचे सौंदर्य, अरे! तिची निविदा नवोदित झाली, अरे!
अरे हे बाग, तिचे बाग कायमचे गमावले आहे,
अरे ओशन, माझ्या आत्म्याला इतके दुःख भोगावे!
वर आकाशात तारे विपुल आहेत, पण मी
फक्त भारत-भूमी प्रेमाचा तारा
इथले सपाट राजवाडे सापडले आहेत, पण
फक्त माझ्या आईची नम्र झोपडी आवडते तिच्याशिवायमला
राज्याचीकाय काळजी आहे?
तिच्या जंगलात निर्वासितमी निवडा.
होण्यापूर्वीआता फसवणूक व्यर्थ आहे, म्हणा मी
तुम्हाला वाचवू देणार नाही असे वचन देतो मी
त्याच वेदना सहन करीत आहे, मीओरडत आहे
तुमच्या नद्यांच्या प्रियजनांबरोबर भाग घेताना!
अरे महासागरा!
अरे फोमिंग सर्फ च्या, निर्भयपणे आपण उपहास करता!
तुझ्या शब्दावर का परत जा, अरे!
माझ्या असहाय आईला,
फसवून काअरे हे मला हद्दपार का करायचा निषेध!
इंग्लंडला भीतीम्हणून
वाटली होतीकोण आपल्यावर तिच्यावर प्रभुत्व ठेवतो?
इंग्लंड जरी भितीदायक असला तरी,, म्हणून ageषी अज्ञेय
माझी आई अशक्त नाही
बद्दल सर्व सांगा, ती
आपल्या पाण्याने कोसळली आहे!
अरे महासागरा!